

32003R2245

L 333/28

EIROPAS SAVIENĪBAS OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

20.12.2003.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 2245/2003**(2003. gada 19. decembris),****ar ko groza III pielikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 999/2001 par to, kā kontrolēt aitū un kazu saslimstību ar transmisīvo sūkļveida encefalopātiju**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Regulu (EK) Nr. 999/2001, ar ko nosaka dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilakses, kontroles un apkarošanas noteikumus⁽¹⁾, un jo īpaši tās 23. panta pirmo daļu,

tā kā:

- (1) Regula (EK) Nr. 999/2001 paredz noteikumus par to, kā kontrolēt aitū un kazu saslimstību ar transmisīvo sūkļveida encefalopātiju (TSE).
- (2) Lai atvieglotu TSE testu rezultātu interpretāciju, aitām un kazām jānosaka atsevišķi paraugu lielumi.
- (3) Kontrolējot lielu skaitu aitū, kas nokautas cilvēku uzturam dalībvalstīs ar lielu aitū kopskaitu, ir radusies iespēja novērtēt TSE izplatību šo dzīvnieku vidū. Tāpēc ir jāsamazina kontroles apjoms tur, kur aitū kopskaits ir liels. To aitū kontrole, kas nokautas cilvēku uzturam dalībvalstīs ar mazu aitū kopskaitu, sniedz ierobežotu informāciju un tāpēc tai vairs nav jābūt obligātai.
- (4) Vairumā dalībvalstu ir grūti vai nepraktiski kontrolēt pietiekami lielu skaitu kazu, ko nokauj cilvēku uzturam, lai konstatētu iespējamo TSE izplatību šajā dzīvnieku grupā. Tāpēc šīs dzīvnieku grupas kontrolei vairs nav jābūt obligātai.

(5) Jāpalielina saimniecībās bojā gājušo aitū un kazu kontrole, lai iegūtu informāciju par TSE izplatību un palīdzētu apkarot slimību. Dalībvalstīm jāveic pasākumi, lai nevarētu būt tā, ka no inficētajiem dzīvniekiem netiek ņemti paraugi.

(6) Tādēļ attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 999/2001. Praktisku iemeslu dēļ ieteicams aizstāt visu grozīto III pielikumu.

(7) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pastāvīgās pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 999/2001 III pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas pielikumu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2004. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2003. gada 19. decembrī

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
David BYRNE

⁽¹⁾ OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp.; Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1915/2003 (OV L 283, 31.10.2003., 29. lpp.).

PIELIKUMS

Regulas (EK) Nr. 999/2001 III pielikumu aizstāj ar šādu pielikumu.

“III PIELIKUMS

UZRAUDZĪBAS SISTĒMA

A NODAĻA

I. GOVJU UZRAUDZĪBA

1. Vispārīgi norādījumi

Govju uzraudzību veic saskaņā ar laboratorijas metodēm, kas noteiktas X pielikuma C nodaļas 3. punkta 1. apakšpunkta b) daļā.

2. To dzīvnieku uzraudzība, kas nokauti cilvēku uzturam

2.1. Visām govīm, kuras vecākas par 24 mēnešiem:

- kas nokautas, veicot “īpašo piespiedu kaušanu”, kura definēta Padomes Direktīvas 64/433/EEK ⁽¹⁾ 2. panta n) apakšpunktā, vai
- kas nokautas saskaņā ar Direktīvas 64/433/EEK I pielikuma VI nodaļas 28. punkta c) apakšpunktu, izņemot slimības apkarošanas kampaņā nokautus dzīvniekus bez slimības klīniskām pazīmēm,

veic GSE testus.

2.2. Visām govīm, kuras vecākas par 30 mēnešiem:

- kas, veicot parastu kaušanu, nokautas cilvēku uzturam vai
- kas nokautas saskaņā ar Direktīvas 64/433/EEK I pielikuma VI nodaļas 28. punkta c) apakšpunktu slimības apkarošanas kampaņā, bet kam nav slimības klīnisko pazīmju,

veic GSE testus.

2.3. Pieļaujot atkāpi no 2.2. punkta un attiecībā uz govīm, kas dzimušas, audzētas un nokautas Zviedrijas teritorijā, Zviedrija var pieņemt lēmumu, ka pārbauda tikai izlases veidā ņemtus paraugus. Paraugā ir vismaz 10 000 dzīvnieku gadā.

3. To dzīvnieku uzraudzība, kas nav nokauti cilvēku uzturam

3.1. Visām govīm, kuras vecākas par 24 mēnešiem un kuras ir nobeigušās vai nokautas, bet nav:

- nokautas iznīcināšanai, ievērojot Komisijas Regulu (EK) Nr. 716/96 ⁽²⁾,
- nokautas epidēmijas, piemēram, mutes un nagu sērgas, dēļ,
- nokautas cilvēku uzturam,

veic GSE testus.

3.2. Dalībvalstis var nolemt, ka pieļauj atkāpi no 3.1. punkta noteikumiem attiecībā uz attāliem rajoniem, kuros ir mazs dzīvnieku blīvums un kuros nav organizēta nobeigušo dzīvnieku savākšana. Dalībvalstis, kas izmanto šo atkāpi, par to informē Komisiju un iesniedz to rajonu sarakstu, uz kuriem attiecas atbrīvojums. Atkāpi piemēro ne vairāk kā 10 % no dalībvalsts govju kopskaita.

⁽¹⁾ OV L 21, 29.7.1964., 2012./64. lpp.

⁽²⁾ OV L 99, 20.4.1996., 14. lpp.

4. To dzīvnieku uzraudzība, kas iepirkti iznīcināšanai, ievērojot Regulu (EK) Nr. 716/96

- 4.1. Visiem dzīvniekiem, kas nokauti, veicot piespiedu kaušanu, vai kam konstatēta saslimšana pirmskaušanas apskatē, veic GSE testus.
- 4.2. Visiem dzīvniekiem, kas vecāki par 42 mēnešiem un dzimuši pēc 1996. gada 1. augusta, veic GSE testus.
- 4.3. Izlases paraugam, kurā ietilpst vismaz 10 000 dzīvnieku gadā no tiem dzīvniekiem, uz ko neattiecas 4.1. vai 4.2. punkts, veic GSE testus.

5. Pārējo dzīvnieku uzraudzība

Papildus 2. līdz 4. punktā minētajiem testiem dalībvalstis var brīvprātīgi pieņemt lēmumu veikt testus citām govīm to teritorijā, jo īpaši, ja minēto dzīvnieku izcelsme ir valstīs ar autohtonu GSE, tie ir ēduši iespējami inficētu barību vai ir dzimuši vai iegūti no ciltsmātēm, kas inficētas ar GSE.

6. Pasākumi pēc testu veikšanas

- 6.1. Ja dzīvniekam, kas nokauts cilvēku uzturam, veic GSE testus, dzīvnieka liemeni nemarkē ar Direktīvas 64/433/EEK I pielikuma XI nodaļā paredzēto veselības marķējumu, kamēr ātrās noteikšanas testā nav iegūts negatīvs rezultāts.
- 6.2. Dalībvalstis var pieļaut atkāpi no 6.1. punkta noteikumiem, ja kautuvē ir oficiāla sistēma, kas nodrošina to, ka no kautuves neizved nevienu izmeklēto dzīvnieku daļu ar veselības marķējumu, kamēr ātrās noteikšanas testā nav iegūts negatīvs rezultāts.
- 6.3. Kamēr ātrās noteikšanas testā nav iegūts negatīvs rezultāts, oficiālā kontrolē patur visas tā dzīvnieka daļas, ieskaitot ādu, kam veic GSE testu, ja vien tās nelikvidē saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1774/2002 ⁽¹⁾ 4. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu.
- 6.4. Visas tā dzīvnieka daļas, kam ātrās noteikšanas testā konstatē pozitīvu rezultātu, tajā skaitā ādu, iznīcina saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1774/2002 4. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu, izņemot materiālu, ko saglabā kopā ar B nodaļas III iedaļā paredzētajiem ierakstiem.
- 6.5. Ja dzīvniekam, kas nokauts cilvēku uzturam, ātrās noteikšanas testā konstatē pozitīvu rezultātu, papildus liemenim ar pozitīvu testa rezultātu saskaņā ar 6.4. punktu iznīcina vismaz to liemeni, kas tajā pašā kaušanas līnijā atradies tieši pirms liemeņa ar pozitīvu testa rezultātu, un divus liemeņus tieši pēc liemeņa ar pozitīvu testa rezultātu.
- 6.6. Dalībvalstis var pieļaut atkāpi no 6.5. punkta noteikumiem, ja kautuvē ir sistēma, kas novērš liemeņu savstarpēju inficēšanos.

II. AITU UN KAZU UZRAUDZĪBA**1. Vispārīgi norādījumi**

Aitu un kazu uzraudzību veic saskaņā ar laboratorijas metodēm, kas paredzētas X pielikuma C nodaļas 3.2. punkta b) apakšpunktā.

2. To aitū uzraudzība, kas nokautas cilvēku uzturam

Dalībvalstis, kurās aplecinātu aitū un aplecinātu jēru kopskaits pārsniedz 750 000, testu veic vismaz 10 000 aitū gadā, ko nokauj cilvēku uzturam ⁽²⁾. Šie dzīvnieki ir vecāki par 18 mēnešiem vai arī tiem no smāganām ir izšķīlušies vairāk nekā divi pastāvīgi priekšzobi. Katrā reģionā un katrā sezonā ņem reprezentatīvus paraugus. Paraugu atlasī struktūrē tā, lai nepieļautu vienas grupas dominanci attiecībā uz izcelsmi, sugu, vecumu, šķirni, ražošanas veidu vai citām pazīmēm. Dzīvnieku vecumu nosaka pēc zobu stāvokļa, acīmredzamām brieduma pazīmēm vai citas drošas informācijas. Ja iespējams, no viena ganāmpulka paraugus neatlasa vairākkārt.

⁽¹⁾ OV L 273, 10.10.2002., 1. lpp.

⁽²⁾ Parauga lielums ir aprekināts, lai nokautajos dzīvniekos noteiktu slimības izplatību līdz 0,03 % ar 95 % ticamību. Parauga lielums ir ierobežots dalībvalstīs, kuras ir liela aitū populācija.

3. To aitū un kazu uzraudzība, kas nav nokautas cilvēku uzturam

Aitām un kazām, kas vecākas par 18 mēnešiem vai kam no smaganām ir izšķīlušies vairāk nekā divi pastāvīgi priekšzobi, vai kas ir nobeigušās vai ir nokautas, bet kas nav:

- nokautas slimības apkarošanas kampaņā,
- nokautas cilvēku uzturam,

testu veic saskaņā ar attiecīgi A tabulā un B tabulā norādītajiem paraugu lielumiem. Katrā reģionā un katrā sezonā ņem reprezentatīvus paraugus. Paraugu atlasī struktūrē tā, lai nepieļautu vienas grupas dominanci attiecībā uz izcelsmi, sugu, vecumu, šķirni, ražošanas veidu vai citām pazīmēm. Dzīvnieku vecumu nosaka pēc zobu stāvokļa, acīmredzamām brieduma pazīmēm vai citas drošas informācijas. Ja iespējams, no viena ganāmpulka paraugus neatlasa vairākkārt. Dalībvalsts ievieš sistēmu, lai mērķtiecīgi vai uz cita pamata pārbaudītu, vai dzīvniekus nenovirza no paraugu ņemšanas.

Dalībvalstis var nolemt, ka atbrīvo no paraugu ņemšanas attālus rajonus, kuros ir mazs dzīvnieku blīvums un kuros nav organizēta nobeigušos dzīvnieku savākšana. Dalībvalstis, kas izmanto šo atkāpi, par to informē Komisiju un iesniedz to rajonu sarakstu, uz kuriem attiecas atbrīvojums. Atbrīvojumu piemēro ne vairāk kā 10 % no dalībvalsts aitū un kazu populācijas.

A tabula

Aplecināto aitū un aplecināto jēru kopskaits dalībvalstīs	Nobeigušos aitū minimālais parauga lielums ⁽¹⁾
> 750 000	10 000
100 000 – 750 000	1 500
40 000 – 100 000	500
< 40 000	100

⁽¹⁾ Paraugu lielumi ir noteikti, ņemot vērā aitū kopskaitu konkrētās dalībvalstīs, un ir paredzēti īstenojamu mērķu sasniegšanai. 10 000, 1 500, 500 un 100 dzīvnieku paraugi ļaus konstatēt attiecīgi 0,03 %, 0,2 %, 0,6 % un 3 % izplatību ar 95 % ticamību.

B tabula

Atnesušos kazu un aplecinātu kazu kopskaits dalībvalstīs	Nobeigušos kazu minimālais parauga lielums ⁽¹⁾
> 750 000	5 000
250 000 – 750 000	1 500
40 000 – 250 000	500
< 40 000	50

⁽¹⁾ Paraugu lielumi ir noteikti, ņemot vērā kazu kopskaitu konkrētās dalībvalstīs, un ir paredzēti īstenojamu mērķu sasniegšanai. 5 000, 1 500, 500 un 50 dzīvnieku paraugi ļaus konstatēt attiecīgi 0,06 %, 0,2 %, 0,6 % un 6 % izplatību ar 95 % ticamību. Ja dalībvalstij ir grūti savākt pietiekamu skaitu nobeigušos kazu, lai iegūtu paredzētā lieluma paraugu, tā var papildināt paraugu, veicot testu kazām, kas nokautas cilvēku uzturam un ir vecākas par 18 mēnešiem, šādā attiecībā: trīs cilvēku uzturam nokautas kazas uz vienu nobeigušos kazu.

4. Inficēto ganāmpulku uzraudzība

No 2003. gada 1. oktobra dzīvniekiem, kas vecāki par 12 mēnešiem vai kam no smaganām ir izšķīlies pastāvīgs priekšzobs un ko nokauj saskaņā ar VII pielikuma 2. punkta b) apakšpunkta i) vai ii) daļas vai 2. punkta c) apakšpunkta noteikumiem, veicot testu, atlasot vienkāršu izlases paraugu saskaņā ar tabulā norādīto parauga lielumu.

Izbrāvēto dzīvnieku, kas vecāki par 12 mēnešiem, skaits ganāmpulkā	Minimālais parauga lielums ⁽¹⁾
70 vai mazāk	Visi piemērotie dzīvnieki
80	68
90	73
100	78
120	86
140	92
160	97
180	101
200	105
250	112
300	117
350	121
400	124
450	127
500 vai vairāk	150

⁽¹⁾ Parauga lielumu aprēķina tā, lai būtu 95 % droši, ka ir iekļauts vismaz viens pozitīva testa gadījums pie minimālās izplatības 2 % apmērā testa populācijā.

5. Pārējo dzīvnieku uzraudzība

Papildus 2. un 3. punktā noteiktajām uzraudzības programmām dalībvalstis var brīvprātīgi uzraudzīt pārējos dzīvniekus, jo īpaši:

- dzīvniekus, no kuriem iegūst piena produktus,
- dzīvniekus, kuru izcelsme ir valstīs ar autohtonām TSE,
- dzīvniekus, kas ir ēduši iespējami inficētu barību,
- dzīvniekus, kas dzimuši vai iegūti no ciltsmātēm, kuras inficētas ar TSE.

6. Pasākumi pēc testiem, kas veikti aītām un kazām.

- 6.1. Ja aītai vai kazai, kas nokauta cilvēku uzturam, veic GSE testus, dzīvnieka liemeni nemarķē ar Direktīvas 64/433/EEK I pielikuma XI nodaļā paredzēto veselības marķējumu, kamēr ātrās noteikšanas testā nav iegūts negatīvs rezultāts.
- 6.2. Dalībvalstis var pieļaut atkāpi no 6.1. punkta noteikumiem, ja kautuvē ir oficiāla sistēma, kas nodrošina to, ka no kautuves neizved nevienu izmeklēto dzīvnieku daļu ar veselības marķējumu, kamēr ātrās noteikšanas testā nav iegūts negatīvs rezultāts.
- 6.3. Visas pārbaudītā dzīvnieka ķermeņa daļas, tajā skaitā ādu, kamēr ātrās noteikšanas testā iegūst negatīvu rezultātu, patur oficiālā kontrolē, ja vien tās neiznīcina saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1774/2002 4.2. panta a) un b) apakšpunktu.
- 6.4. Visas tā dzīvnieka daļas, kam ātrās noteikšanas testā konstatē pozitīvu rezultātu, tajā skaitā ādu, iznīcina saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1774/2002 4. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu, izņemot materiālu, ko saglabā kopā ar B nodaļas III iedaļā paredzētiem ierakstiem.

7. Genotipa noteikšana

- 7.1. Prionu proteīnu genotipu nosaka katrai TSE pozitīvai aītai. Ja TSE konstatē rezistentos genotipus (to genotipu aitas, kuros alanīns ir iekodēts abās iespējamās gēna formās (alēlēs) ar kodonu 136, arginīns abās iespējamās gēna formās (alēlēs) ar kodonu 154 un arginīns abās iespējamās gēna formās (alēlēs) ar kodonu 171), tūlīt to ziņo Komisijai. Ja iespējams, šiem dzīvniekiem nosaka celma tipu. Ja celma tipu šiem dzīvniekiem nav iespējams noteikt, izcelsmes ganāmpulku un visus citus ganāmpulkus, pie kuriem dzīvnieks ir piederējis, pastiprināti uzrauga, lai noteiktu citus TSE pozitīvus dzīvniekus celma tipa noteikšanai.

- 7.2. Papildus dzīvniekiem, kam nosaka genotipu saskaņā ar 7.1. punkta noteikumiem, nosaka aitu parauga prionu proteīnu genotipu. Ja dalībvalstīs pieaugušo aitu kopskaits pārsniedz 750 000 dzīvniekus, paraugs sastāv no vismaz 600 dzīvniekiem. Citu dalībvalstu gadījumā paraugs sastāv no vismaz 100 dzīvniekiem. Paraugus var atlasīt no dzīvniekiem, kas nokauti cilvēku uzturam, no dzīvniekiem, kas nobeigušies saimniecībā, vai no dzīvniekiem. Paraugiem jābūt reprezentatīviem attiecībā uz visu aitu populāciju.

III. CITU DZĪVNIEKU SUGU UZRAUDZĪBA

Dalībvalstis var brīvprātīgi uzraudzīt TSE pārējiem dzīvniekiem, kas nav govīs, aitas un kazas.

B NODAĻA

I. INFORMĀCIJA, KAS DALĪBVALSTĪM JĀSNIEDZ ZIŅOJUMOS

1. Iespējami inficēto dzīvnieku skaits pa dzīvnieku sugām, kam saskaņā ar 12. panta 1. punktu ir noteikti pārvietošanas ierobežojumi.
2. Iespējami inficēto dzīvnieku skaits pa dzīvnieku sugām, kas pakļauti laboratorijas pārbaudēm saskaņā ar 12. panta 2. punktu, un pārbažu rezultāti.
3. To ganāmpulku skaits, kuros, kā ziņots, ir iespējami inficētas aitas un kazas, ko izmeklē saskaņā ar 12. panta 1. un 2. punktu.
4. Katrā A nodaļas I iedaļas 3. un 4. punktā minētajā apakškopā novērtētais lielums.
5. To govju skaits, kam veikti testi katrā apakškopā, kura minēta A nodaļas I iedaļas 2. līdz 5. punktā, paraugu atlases metode un testu rezultāti.
6. To apakškopu novērtētais lielums, kas minētas A nodaļas II iedaļas 2. un 3. punktā un kas izraudzītas paraugu atlasīšanai.
7. To aitu un kazu, un ganāmpulku skaits, kam veikti testi katrā apakškopā, kura minēta A nodaļas II iedaļas 2. līdz 5. punktā, paraugu atlases metode un testu rezultāti.
8. GSE un skrepi pozitīvo dzīvnieku skaits, sadalījums pēc vecuma un ģeogrāfiskā izplatība. GSE un skrepi pozitīvo dzīvnieku izcelsmes valsts, ja tā nav ziņotāja valsts. Skrepi pozitīvo ganāmpulku skaits un ģeogrāfiskā izplatība. Par katru GSE pozitīvu dzīvnieku jānorāda dzimšanas gads un, ja iespējams, mēnesis.
9. TSE pozitīvi apstiprināti dzīvnieki, kas nav govīs, aitas un kazas.
10. Genotips un, ja iespējams, katra tā dzīvnieka šķirne, kas atlasīts paraugam no katras apakškopas, kura minēta A nodaļas II daļas 7.1. un 7.2. punktā.

II. INFORMĀCIJA, KAS KOMISIJAI JĀSNIEDZ KOPSAVILKUMĀ

Kopsavilkumu sniedz tabulā, par katru dalībvalsti norādot vismaz I daļā minēto informāciju.

III. UZSKAITE

1. Kompetentā iestāde septiņus gadus glabā uzskaiti par:
 - to dzīvnieku skaitu un veidu, kam noteikti pārvietošanas ierobežojumi, kuri minēti 12. panta 1. punktā,
 - klīnisko un epidemioloģisko izmeklējumu skaitu un rezultātiem, kas minēti 12. panta 1. punktā,
 - laboratorisko izmeklējumu skaitu un rezultātiem, kas minēti 12. panta 2. punktā,
 - tajās uzraudzības programmās paraugiem atlasīto dzīvnieku skaitu, identitāti un izcelsmi, kas minētas A nodaļā, un, ja iespējams, vecumu, šķirni un slimības vēsturi,
 - TSE pozitīvo aitu prionu proteīnu genotipu.
2. Izmeklēšanas laboratorija septiņus gadus glabā visu testu protokolus, jo īpaši laboratorijas darba žurnālus, un vajadzības gadījumā parafina blokus un westernblota fotogrāfijas."